

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2Nt/16/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619010182
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2020:3619010182.2

Uznesenie

Okresný súd Partizánske v senáte zloženom z predsedu senátu Michala Vigaša. a prísediacich Heleny Kližanovej a Bc. Ingrid Nedasovej v trestnej veci odsúdeného J. R., o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15.06.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku sa z a m i e t a návrh odsúdeného J. R., X.. XX.XX.XXXX Y. L., V. L. Y. N. XXX, na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Partizánske pod spisovou značkou 1T/31/2014.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/31/2014-895 zo dňa 10.02.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/71/2016-1034 zo dňa 07.09.2017 bol obžalovaný J. R. uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe ako v skutkovej vete rozsudku a bol mu uložený podľa § 213 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák., § 39 ods. 3 písm. c/ Tr. zák., § 42 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov na ktorého výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu bol uložený ochranný dohľad na 1 rok.

Odsúdený podal dňa 16.09.2019 návrh na povolenie obnovy konania prostredníctvom ustanoveného obhajcu dňa 16.09.2019 v podstate z dôvodu, že trestného činu sa nedopustil on ale zamestnanci spol. Mercedes-Benz Financial. Návrh v podstate obsahoval viacero návrhov na doplnenie dokazovania, ktorými mal uvedené odsúdený podporiť svoje tvrdenia.

1. Navrhol vyžiadať a oboznámiť daňové priznania za spoločnosť BRATRANS, s.r.o., čím chcel preukázať, že H.. K. B., ktorý mal mať vedomosť o zlej finančnej situácii spol. BRATRANS, s.r.o., že táto spoločnosť nemala žiadne obraty ani majetok, nebola schopná splácať leasing.
2. Navrhol zaobstarať výpis z registra dlžníkov spol. BRATRANS s.r.o - rovnako k zisteniu skutočnej schopnosti platiť leasing spoločnosťou.
3. Navrhol zaobstarať výpis z registra dlžníkov samotného odsúdeného, ktorý ani ako fyzická osoba nebol bonitný.
4. V podstate žiadal o revíziu všetkých dokladov, ktoré slúžili ako podklad pre schválenie leasingu.
5. Zabezpečiť výpisy zo SIM karty, z ktorých vyplývalo, že svedok G. kontaktoval jeho a nie naopak.
6. Navrhol výsluchy svedkov mjr. H. P. C. E. F. - policajtov a ich nemenovaných kolegov, ktorí majú poznať ďalšie skutočnosti.
7. Navrhol výsluch svedka G. L., ktorý mal byť svedkom jeho rozhovoru so svedkom Ď..
8. Navrhol znalecké dokazovanie k finančnej situácii spol. BRATRANS s.r.o.
9. Navrhol výsluch svedkov E. F. C. H. P., ktorí by tiež mali vedieť objasniť určité skutočnosti.

Vo vyjadrení k návrhu z 15.06.2020 namietal právne posúdenie skutku, že sa svojim konaním nijako neobohatil.

1. Navrhol znalecké dokazovanie za účelom zistenia ceny vozidiel po dátume 13.02.2009.

2. Opäť navrhol zabezpečenie daňových priznaní spol. BRATRANS s.r.o. podkladov pre poskytnutie leasingu.

Uvádza, že išlo o naplánovaný podvod zo strany E. Ď. C. E. Y. v spolupráci s L. G., K.. D.. Poukázal na predmet činnosti spol. BRATRANS s.r.o., kam v rozhodnej dobe nepatrila kamiónová doprava.

Súd nariadil verejné zasadnutie vo veci podaného návrhu, kde oboznámil podaný návrh, súdny spis vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/31/2014 a vykonal výsluch odsúdeného.

Odsúdený uviedol, že v pôvodnom konaní mu nebolo umožnené konfrontovať sa so svedkom Ď., nie sú uvedené pravdivé skutočnosti o jeho neprítomnosti na pojednávaní. Svedok Ď. aj v konaní pred súdom, keď bol neskôr vypočúvaný pripustil, že bol s ním v kontakte. Konfrontáciou by bolo súdom zistené, aký podiel na spáchaní trestnej činnosti mal svedok Ď.. Pri svojom prvom výsluchu v prípravnom konaní sa odsúdený v dôsledku zlého psychického stavu dopustil omylu, keď uviedol, že prevzal sumu 4000 €, v skutočnosti od svedka Ď. prevzal sumu 5000 €, čo bolo ale použité na úhradu prvej splátky alebo niečoho podobného na pokladni v spoločnosti Mercedes Benz. Následne sa podpísali zmluvy a odišli preč, cestou z Mercedesu ho viezli G. rodený D. s kolegami. Čo uvádza Ď. o pôžičke, bolo to tak, že odsúdený mal u úžerníka založené svoje auto, na jeho vyplatenie mu Ď. požičal sumu 3000 €, auto vyplatil a túto sumu mu neskôr vrátil. Na základe tohto došlo zrejme k omylu, z čoho vychádzala aj obžaloba, keď uvádzala, že predmetné autá previedol za odplatu on však žiadne peniaze nedostal. Na otázku predsedu senátu, či podpísal zmluvy o prevode lízingu zo spoločnosti BS cargo na spoločnosť Bratrans, ktorej bol konateľom uviedol, že ich podpísal. Na otázku predsedu senátu, aký mal byť obchodný profit z tejto transakcie uviedol, že na základe zmluvy o nájme s firmou pána Y. mal mať mesačný profit cca 800-1000 €. Z rozporných výpovedí G. vyplynulo, že v čase uzavretia zmlúv ani nebol konateľom BS cargo, nemal právo podpisovať. Na otázku predsedu senátu, akým spôsobom zisťoval, čo sa deje s jeho autami uviedol, že nemal možnosti to sledovať, nebol oboznámený o tom, ako sa dajú sledovať a o technikom zariadení na sledovanie ich pohybu. Už pred pánom E. alebo R. keď sa zmluvy podpisovali povedal, že ide autá ďalej prenajímať, teda oni o tom vedeli. Povedali mu, že si má prečítať zmluvu, on však má problémy so zrakom, čo sa vo výkone trestu ešte zhoršilo, zmluvu si teda celú nečítal, najmä tie malé písmenká. Svedkovia a ich rozporné výpovede nasvedčujú tomu, že boli navzájom dohodnutí, čo nezajímalo ani vyšetrovateľa v prípravnom konaní. Myslí, že keď overí podpisy vodičov nákladných vozidiel, tak tým im umožní viesť vozidlá v súlade s právnymi predpismi. Má na mysli šoférov, ktorí jazdili pre Y.. On z lízingu nemal žiadny prospech a nespôsobil žiadnu škodu. Myslí, že sa na celom tomto skutku podieľali aj zamestnanci poskytujúci leasing, čo vyplýva aj z ich rozporných výpovedí, vyplýva to aj z listinných dôkazov, ktoré žiadal. Na otázku obhajcu, či vedel, keď podpisoval nájomnú zmluvu pána Y., že predmetné vozidlá nemôže už ďalej prenajať, uviedol, že o tom nevedel. Mal za to, že napríklad keď požičovne vozidiel fungujú na lízingových zmluvách a vozidlá ďalej prenajímajú, že to možné je. Na otázku obhajcu, či podpisoval v momente uzavretia lízingové zmluvy s tým, že ich bude splácať, uviedol, že áno. Pán Y. mu ale neplatil nájomné z uvedenej zmluvy. Pán R. sa s pánom D.Š. poznali a spoločnosť BS cargo mala mimoriadne neštandardné zmluvy o podmienkach lízingu. Podľa jeho názoru si spoločnosť - poškodený spôsobil škodu sám tým, že nepreskúmal dôsledne bonitu spoločnosti Bratrans. Pokiaľ by bola riadne preverená v registri dlžníkov - úverovom registri, bolo by zistené, že mu nebol poskytnutý ani menší úver ani len na mobilný telefón.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/31/2014 súd zistil, že vo veci bolo vykonané hlavné pojednávanie dňa 04.02.2015, 25.03.2015, 20.05.2015, 24.06.2015, 12.08.2015, 07.10.2015, 23.12.2015 a 10.02.2016, na hlavnom pojednávaní boli okrem prečítania listinných dôkazov vykonané výsluchy obžalovaného a svedkov J. F.K., F. F., A.. K. B., E. Y., L. G., A.. K. E., D. X., E. D., H. F., K. R., H.. J. Y., E. F., F. Š., E. Ď. C. F.Í. Z..

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého aj druhého stupňa vyplýva, že sa súd zaoberal jednak tvrdeniami obžalovaného o ďalšom prenajatí vozidiel svedkovi Y. ako aj možným podielom iných osôb na žalovanej trestnej činnosti (č.l. 12-13 prvostupňového rozsudku) poukazujúc na obžalovaciu zásadu, tiež rozhodol o odmietnutí dokazovania vykonaním konfrontácie so svedkom Ď. (č.l. 13 prvostupňového rozsudku), odvolacími dôvodmi, ktoré sú z veľkej časti rovnaké ako v návrhu na povolenie obnovy konania (napr. konfrontácia so svedkom Ď., doplnenie dokazovania o zistenie trhovej hodnoty veci) sa odvolací súd vysporiadal (č.l. 4-5 odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu).

Súd podľa § 398 Tr. poriadku s poukazom na § 272 ods. 3 Tr. poriadku s poukazom na § 394 ods. 1 Tr. poriadku odmietol návrhy na doplnenie dokazovania podľa písomného návrhu odsúdeného zo dňa 16.09.2019 č.l. 12, 13 a zo dňa 15.06.2020 č.l. 39-40. Vykonanie dôkazov v konaní o povolenie obnovy konania je neoddeliteľne späté s dôvodmi obnovy konania. Pokiaľ ide o dôkazy, ktoré už vykonané boli (návrh na opätovné vypočutie svedkov, oboznamovanie listín) alebo preukazujú skutočnosti už zistené z iných dôkazov (duplicitné dôkazy), dôkazy, ktorými sa síce môžu zistiť nové skutočnosti, no nič nemiene na rozhodných skutočnostiach preukazujúcich spáchanie trestnej činnosti obžalovaným, tak nejde o dôkazy, odmietnutím ktorých by bolo znemožnené dosiahnuť účel obnovy konania. Odsúdený pritom niektoré navrhované dôkazy ani nešpecifikoval inak ako tým, že nimi možno zistiť čosi nové, nevedno však čo (napr. svedok P., F.Á., F.). Napokon musí ísť o dôkazy nové, súdu skôr neznáme, ktorých výsledkom môže byť iné rozhodnutie o vine či treste. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že obžalovaný nenavrhoval ani jeden dôkaz, ktorý by splňal tú podstatnú náležitosť, že by bol pre súd, ktorý rozhodoval v pôvodnom konaní neznámy (v tom zmysle, že sa s ním alebo jeho nevykonaním nevysporiadal), tiež, že by v pôvodnom konaní bol neznámy pre v tom čase obžalovaného či obhajobu, bol by spôsobilý zmeniť rozhodné skutočnosti pre rozhodovanie o vine či treste (tu je potrebné uviesť, že obžalovanému bol ukladaný trest výrazne pod dolnú hranicu trestnej sadzby).

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 1 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania odmietne, ak: a/ bol podaný neoprávnenou osobou, b/ smeruje len proti rozhodnutiu alebo výroku, ohľadne ktorého obnova konania nie je prípustná, c/ ak je obnova konania vylúčená podľa § 395 Trestného poriadku.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Podľa § 402 ods. 1, 2 Trestného poriadku o návrhu na povolenie obnovy konania rozhoduje súd na verejnom zasadnutí. Odmietnuť návrh z dôvodov uvedených v § 399 ods. 1 Trestného poriadku môže aj na neverejnom zasadnutí. Z dôvodu uvedeného v § 399 ods. 2 Trestného poriadku môže návrh odmietnuť na neverejnom zasadnutí iba v tom prípade, ak návrh uvádza tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli skôr právoplatne zamietnuté, a návrh nanovo podaný je len jeho opakovaním.

Súd po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu, tiež v trestnej veci sp. zn. 2Nt/16/2019, spisu sp. zn. 1T/31/2014 dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky obnovy konania.

Podľa § 213 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. obzvlášť závažný zločin sprenevery spácha ten, kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobí tak na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu.

Trestné konanie je dvojštánčné. Mimo to možno rozhodnutie vo veci samej napadnúť riadnymi opravnými prostriedkami, ktorými sú dovolanie alebo návrh na obnovu konania. Tu je potrebné uviesť, že inštitút obnovy konania nie je opravným prostriedkom, ktorého účelom je opätovné právne posúdenie v skoršom konaní zisteného skutkového stavu. Právne posúdenie zahŕňa aj účasť na trestnom čine. Odsúdený v podstate nespochybnil nič zo skutočností rozhodných pre právne posúdenie skutku - potvrdil, že leasingové zmluvy ako štatutárny orgán podpísal, ťahače s návesmi prevzal, odovzdal ich tretej osobe v rozpore s ustanoveniami leasingovej zmluvy - teda s vecami nakladal ako s vlastnými, dokonca že s takýmto úmyslom zmluvy podpisoval, účelom bolo dosiahnutie zisku spôsobom, ktorý je opäť v rozpore s leasingovými zmluvami, veci odovzdal, prestal sa o veci zaujímať (v podstate sa správal ako osoba, ktorá vlastníctvo vecí prevedie na tretiu osobu), stratil kontrolu nad zverenými vecami ani neprejavoval snahu kontrolovať, kde sa jemu zverené ťahače s návesmi nachádzajú, čím vytvoril príležitosť, získal čas, aby s nimi bolo naložené neznámym spôsobom, aby ich nebolo možné vypátrať, tie sa nenašli, poškodenému tak vznikla škoda vo výške nadobúdacej ceny ťahačov s návesmi.

Úmysel poškodeného vyplýva z obsahu leasingových zmlúv a práv vlastníka veci. Je zrejmé, že tento nemá úmysel veci zveriť osobe, ktorá nielenže nebude schopná leasing uhrádzať, ale veci nebude ani opatrovať ba zbaví sa držby vecí a umožní, aby sa s nimi naložilo neznámym spôsobom. Cena vecí vyplývala z leasingových zmlúv, ich podpisom odsúdený akceptoval cenu rovnako, akoby veci kupoval. Je potrebné uviesť, že ani z právnej vety nevyplýva, že znakom skutkovej podstaty uvedeného trestného činu je dosiahnutie zisku, znakom skutkovej podstaty je spôsobenie škody. Pokiaľ konanie odsúdeného nenapĺňa znaky žalovaného trestného činu, ako odsúdený tvrdí, a išlo by len o akýsi civilný delikt zo strany odsúdeného, ide o právne posúdenie skutku, a to nie je predmetom konania o povolenie obnovy konania pričom takýto prieskum spadá pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Ostatné navrhované dôkazy a dôvody, ktoré odsúdený uvádzal, smerovali práve k preneseniu viny a zodpovednosti na tretie osoby (sv. Ď., Y.Í., pracovníci hodnotiaci či dohadujúci poskytnutie leasingu spoločnosti zastúpenej odsúdeným či ďalšie), pričom zo všetkými týmito dôvodmi sa vyporiadal súd prvého či druhého stupňa rozhodujúci vo veci sp. zn. 1T/31/2014, nebol produkovaný taký dôkaz, ktorý už nebol vykonaný a bol by spôsobilý skutkové zistenia spochybníť takým spôsobom, ktorý by odsúdeného vyvíňoval či by mal vplyv na výšku uloženého trestu. Tu je potrebné uviesť, že súd v pôvodnom konaní vychádzal aj z domnienky, že mohli existovať aj iné osoby, ktoré sa mohli podieľať na trestnej činnosti (v zmysle, že mohli mať z nej konečný prospech - v hodnote spreneverených ľahačov z návesmi, alebo bolo možné predpokladať, že bolo zanedbané úmyselne či neúmyselne skúmanie bonity odsúdeného) a aj keď to výslovne nie je uvedené, je len odkaz na "všetky okolnosti prípadu, stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, pomery obžalovaného a možnosti nápravy atď." (č.l. 5-6 uznesenia KS Trenčín č.k. 2To/71/2016-1034) je zrejmé, že podiel odsúdeného na spáchaní trestnej činnosti odzrkadľuje aj to, že mu bol trest mimoriadne znížený. Opäť tak povolenie obnovy konania len čo do trestu, kde by sa preskúmavalo to, kto mal ešte zo spáchania trestnej činnosti prospech, či prečo mu vôbec bol poskytnutý leasing pri jeho vtedajšej bonite, by nebolo žiadnou novou skutočnosťou, ktorú by súd skôr neskúmal, či nebral na zreteľ o to viac, že pôvodne uložený trest za situácie, že bol ukladaný mimoriadne znížený, nemôže byť v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a za situácie, že nie je ničím spochybnená tá podstatná skutočnosť, že bolo preukázané, že bol osobou, ktorá na seba prevzala bremeno úhrady leasingu a starostlivosti o zverenú vec s tým vedomím, že v rozpore s účelom zverenia s vecami naloží a umožní tak vznik škody.

Z uvedených dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť do troch pracovných dní od oznámenia tohto uznesenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne. Sťažnosť má odkladný účinok.